

N I C. C L E N A R D I
E P I S T O L A R V M
L I B R I D V O.

Q V O R V M p o s t e r i o r i a m p r i m u m
in l u c e m p r o d i t.
esta confronre alegrius de ogo.
M M h i n d l e f f o r ad

de la Libreria R.
ANTVERPIÆ,
Ex officina Christophori Plantini.
clo. I^o. LXVI.

C V M P R I V I L E G I O.

Coll. bot. Iesu Salm. et dono Regum.

C. PLANTINVS LECTORI
BENEVOLO S.

Cv m nuper Carolus Clusius vir doctus & ad rem literariam promouendā promptissimus, ex Hispanijs rediens, ad me pro antiqua nostra familiaritate salutandi gratia diuertisset, ille, ut est ingenij sui candor, quae illine secum rara exportarat, nobis ostendit. Inter quae cūm essent Nic. Clenardi viri doctissimi epistolæ quamplurimæ nunquam editæ, lepida iuxta & eruditæ; rogavi, earum mihi ficeret copiam, ut, ubi primum liceret, me aūspice omnium in oculis, uti digne erant, apparerent. Fecit ille pro suo more, & nostra necessitate lubentissime. Quia autem intelligebam ipsum Clenardum, quo ad vixit, D. Iacobo Latomo Theologo doctiss. unice carum semper fuisse, ut etiam epistolæ testificatur, conatus sum rescire, num idem aut alius quispiam propositum hoc nostrum adiuuare posset. Adiuuit verò ille, non quidem accessione aliqua, sed opportuno cōsilio, admonens, ut alterū eiusdem Clenardi epistolarum librum, semel atque iterum euulgatum, præponeremus: prasertim cūm iamdiu exemplaria passim desiderarentur. Quod consiliū quanti fecerimus, facile tu amice lector, cuius causa omnia cupimus & facimus, ex operis titulo intelliges. Vale. Antuerpiae, ex officina nostra typographica, Kal. Martij. Anno clo. Io. LXVI.

NICOLAI CLENARDI
EPISTOLARVM LIB. I.

NICOLAVS CLENARDVS DOMINO
IACOBO LATOMO PRAECEPTORI
OBSERVANDO, S. D.

NON dubito, charissime præceptor, quin
10 sepius discipulum accusaueris, quod toto
quadriennio vix binas literas miserit. Si fa-
ctum id putas obliuione tui, audacter ipse
viciissim iudicium tuum damnabo, qui ló-
ginquitate loci amicitiam dirimi putaueris. Cur ergo
15 alios, inquies, crebrò salutasti, me vix vnquam? Cur
etiam anno superiore, cum fratrem germanum dimit-
teres, Latomi tui non meministi? Hic enim iam omnem
præcidit causationē, de inopia vel perfidia tabellario-
rum. Accipe ergo excusationem noni peccati, sed silen-
tij. Cum primū veni Salmanticam, & futurum vide-
bam, ut ibi aliquandiu subfisterem, nihil magis erat in
votis, quam ut te præcipue de rebus meis certiorem fa-
cerem. Verum homo, ut scis ipse, domesticis parietibus
magis delectatus, quam luce publica, nullam proflus
25 reperiebam nunciorum commoditatem. Aberat aula
Cæsaris Methymnæ, unde propter veredarios spes ali-
qua nobis affulserat, in ipsa vero Academia fermè solus
eram è nostratis, & quotquot amicos naectus eram,
Hispani erant, nec desiderio meo conducebant. Quid
30 igitur facerem stupidissimus homuncio, qui tanquam
plumbeus semper vixerim in huiusmodi humanis ne-
gotijs, scilicet expectabam dum felix aliquis incideret
casus, quando consilio viam inuenire non poteram. Et
ecce subito Minorita quidam me nihil tale suspicātem,
35 ultrò adjit, iubetque literas expediam: se enim intra
biduum abiturum in Flandriam. At vide quam sinistre
fuerim usus tam bona occasione: dum studio plurimis

A 2 sedulus

N I C. C L E N A R D I
EPISTOLARVM
LIBER II.

A N T V E R P I A E,
Ex officina Christophori Plantini.
M. D. LXVI.

C V M P R I V I L E G I O.

VIRTVTE, NOBILITATE,
ATQVE ERUDITIONE PRAESTANT-
I VIRO D. THOMAE REDIGERO
CAROLYS CLUSIVS, S. P. D.

VAM familiaris & amicus fuerit Clenardus Ioannes Vasaeus, vir Græcè & Latinè doctissimus, generosè Redigere, testari possunt, cum simul suscepit a projectio Hispanica, tñ plereq; ipsius ad Vasaeum literæ. Clenardus postquam ex Mauritania rediit, Granata obiit. Vasaeus professione Græca & Latinae lingue Salmanticae adeptus, in eodem munere perstuit usque ad extremum diem, qui incidit circiter viginti annis à Clenardi morte. Hac ideo com-
memoravi, quod mihi per Hispaniam peregrinanti, fa-
miliaritatem contrahere contigerit Salmanticae, cum ornatissimo viro Augustino Vasæo Ioannis filio, qui cum multa de singulari inter patrem & Clenardum amici-
tia narraret, ostendit mihi plurimas Clenardi schedas
aut typopædias, quas apud Vasaeum reliquisset, atq; etiam aliquot eius ad patrem epistolas & alios eruditos vi-
ros. Statim placuerunt illæ mirū in modum, mihi persua-
dens isdem dotibus præditas esse, quibus erant illæ quas Louanijs excusas aliquādo legerā. Sed cum earum exem-
plar minime permisurū Vasaeum scirē, arte trattandus
mihi fuit, ut eas conseruerer: siquidē omnino apud me
constituerā eas aliquādo in lucem proferre, rem gratam
omnibus studiosis procul dubio facturus. Non possunt
enim nō lectorem oblectare rerū varietate, & eū alicui
eius florida oratio, nō illa quidē elaborata, sed tamē pu-
ra. Nam cùm ab intunte etate linguarū fuerit studiosissi-
mus, ad quarū cognitionem indefesso studio totus se-
rebatur, ut stylum formaret, non admodū fuit sollicitius.

NICOLAI CLENARDIA

EPISTOLARVM

LIBER II.

NICOLAVS CLENARDVS LITERATO,
VIRO IOANNI VASABO.

ALVE, mi Vasæ. Multa complectitur
epistola tua, quibus me hominem iam plu-
nè aridum inter ardentes Arabes difficile
est respondere: tamè tanquam aphorismi-
cam respositionem habeto. D. Fernandus
hos sex menses præscripsit assequendæ Cathedræ; id li-
cet nec ego prædixeram, tamen conabor quid possim
efficere: certè de ipsa Cathedra nihil despero, etiam si
omnes amici destituerent. Largitus est mihi Deus quo
aliquid valebam Louanij; puto vbi in publicū prodi-
go, non defuturos amicos plurimos, etiam eos quibus
nondum de facie sum cognitus. Itaq; quod identidem
tibi murmuranti respondere solebam, id multò certio-
re iam spe replica, nos felicissimè in Hispaniam venisse,
tantùm Deus incolumentatem seruet. Abstine verò istis
tuis nugis & adulatio[n]ibus, vt te clientem iam voces,
habebimus omnia communia. Iam enim præfigio animo
& des communes mensamque communem, & Sal-
manticensem coniuctum. tu tantum interim quāto me
iunior es, tanto ad omnem molem molestiarum animo
sis infraictiore. D. Prætori scripsi, & gratias, vt de-
bui, egi; de filio omnia, spero, eueniunt ut volumus. ser-
uabitur ad tempus apud me, vt, vbi tu veneris, in do-
cendi munere succedas. Ignosces quod tam facile tua
fide in meis rebus vti voluerim. ne dubites, antē sex
præscriptos mēses aut numerabo pecuniam, aut habe-
bo Cathedram. Quod scribis id distulisse solutionem,
nescio quid velis, sed id credo est epistola D. Marci.